

Arrest

nr. 273 779 van 8 juni 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. BUYTAERT
Terhulpsessesteenweg 187
1170 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Liberiaanse nationaliteit te zijn, op 23 mei 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 mei 2022.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 mei 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 juni 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. BUYTAERT en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Liberiaanse nationaliteit te bezitten en tot de etnische groep Madingo te behoren. U bent moslim. U verklaarde geboren te zijn in de hoofdstad Monrovia, op 10 juni 1998. U verbleef uw hele leven in Monrovia, in de wijk Gardersville, tot uw vertrek uit Liberia. U heeft de middelbare school afgewerkt. Sinds de leeftijd van zeven jaar voetbalde u en op de leeftijd van ongeveer vijftien jaar voetbalde u in de hoogste divisie van Liberia, namelijk de Top Flag League. U werd nu en dan betaald voor uw prestaties. Naast het voetballen, had u geen andere job. In het kader van uw voetbalcarrière, bracht u één jaar door in de Indiase staat Kerala, en dit in het jaar 2018. Wanneer u terug in Liberia was, probeerde u in hetzelfde

jaar een visum te verkrijgen voor Malta, om er te solliciteren als voetballer. Dit visum werd u geweigerd. Niet veel later liep u een blessure op en u kon niet meer voetballen in Liberia. U probeerde een andere job te vinden, maar dit lukte niet. Sinds het jaar 2019 heeft u een relatie met (...). Uw vader en moeder hadden elk een klein inkomen door mensen te helpen op de markt en vruchten uit de eigen tuin te verkopen.

In de maand februari van het jaar 2021, ontmoette u een man, genaamd T.(...), wanneer u op de terugweg was van een voetbalmatch. Hij heeft u een lift huiswaarts gegeven en jullie hebben contactgegevens uitgewisseld. Jullie werden vrienden en spraken regelmatig af. Op een dag heeft T.(...) u gedrogeerd. Wanneer u wakker werd, had u pijn en besepte u dat T.(...) seks had gehad met u. U was eerst in de war, maar T.(...) nam vaak contact op met u en troostte u. Sindsdien had u met T.(...) een relatie. Na ongeveer twee à drie maanden werd u verliefd op hem. Jullie spraken af buiten uw gemeenschap, maar hij zette u regelmatig met de auto af in Gardersville en u leende ook nu en dan zijn auto. De inwoners van Gardersville begonnen u uit te schelden en te bedreigen omdat uw gedrag veranderde, en u ook vaak met T.(...) werd gezien. Van T.(...) was bekend dat hij homo was. U voelde zich niet meer veilig op straat en u kon niet meer gewoon rondlopen. In de maand januari van het jaar 2022 ging u een voetbaltoernooi bijwonen, maar u werd er uitgejouwd. U heeft daarna T.(...) proberen contacteren, maar dit lukte niet. U reisde uiteindelijk naar Ghana en verbleef er in een vluchtelingenkamp alwaar veel Liberianen verblijven. U ontmoette er een man, genaamd James Collins, die u hielp om een visum voor Nederland te bemachtigen. U reisde daarna terug naar Liberia en op 10 april 2022 reisde u per vliegtuig vanuit Monrovia naar Brussel. Uw bedoeling was om door te reizen naar Nederland, maar u werd tegengehouden op de luchthaven omdat u geen geldige documenten had. U had uw paspoort immers verloren op het vliegtuig. U diende een verzoek tot internationale bescherming in op 11 april 2022, op de luchthaven van Zaventem, en u werd daarna in het gesloten centrum Caricole te Steenokkerzeel geplaatst. Na uw vertrek uit Liberia, kwamen mensen uw huis doorzoeken om u naar het politiestation te brengen, maar uw vader vertelde hen dat u vertrokken was.

B. Motivering

Het feit dat u waarschijnlijk, te kwader trouw, een identiteits- of reisdocument dat uw identiteit of nationaliteit had kunnen bewijzen, hebt vernietigd of u ervan hebt ontdaan, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een asielzoeker, die zichzelf identificeert als homoseksueel, verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Het CGVS mag met andere woorden van een asielzoeker, die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn homoseksualiteit, een omstandig, gedetailleerd en spontaan relaas verwachten. U stelde Liberia te hebben verlaten omwille van uw homoseksuele geaardheid. **Echter, kan enkel worden vastgesteld dat u uw homoseksuele geaardheid absoluut niet aannemelijk kan maken.**

U kan immers enkel danig oppervlakkige en bevreemdende antwoorden geven wanneer u werd gevraagd naar uw belevingen en ervaringen bij uw ontdekking/ bewustwording van uw seksuele geaardheid, en de relatie die u met een man [T.(...)] heeft gehad in uw herkomstland, namelijk Liberia. De allereerste keer dat u tijdens het persoonlijk onderhoud sprak over uw [mogelijke] bewustwordingproces, namelijk wanneer u de kans kreeg uw asielmotieven in vrij relaas uiteen te zetten – bleken uw verklaringen reeds danig verbijsterend en getuigden ze van erbarmelijk weinig reflectie omtrent uw gedachten en gevoelens wanneer u zich realiseerde dat u op mannen viel. Immers, u bleek – volgens uw eigen verklaringen – geïnitieerd in de homoseksualiteit (zie notities CGVS, p.22). U vertelde

dat u iemand had ontmoet, namelijk T.(...), en dat deze persoon op een bepaald moment iets in uw drankje heeft gedaan (zie notities CGVS, p.16). De volgende dag had u pijn aan uw achterste en u voelde zich zwak en verward. Achteraf, stelde T.(...) u gerust en zei hij dat niemand over jullie [relatie] zou weten. Hij gaf u ook geld of andere goederen voor u en uw gezin (zie notities CGVS, p.16-17). U ging naar huis, en u bleef verward, maar T.(...) belde u steeds op en maakte u vrolijk (zie notities CGVS, p.16). U verklaarde dat hij u gerust stelde, u goed deed voelen en u aanmoedigde (zie notities CGVS, p.17). Uiteindelijk had u een affaire met hem en u stelde dat anderen [van de buurt] merkten dat uw attitude veranderde. **Het dient opgemerkt dat deze verklaringen op zich al heel bevreemdend zijn, gezien u in feite stelde dat u seksueel misbruikt werd, en dat dit uw initiatie was in de homoseksualiteit. Dat u zou denken dat u in homoseksualiteit dient te worden geïnitieerd door seks te hebben met een homo, geeft blijk van zodanig weinig affiniteit met enig bewustwordingsproces betreffende uw geaardheid, dat aan deze geaardheid geen geloof kan worden gehecht.** Echter, zijn dit niet de enige bevreemdende en weinig geloofwaardige verklaringen omtrent de ontdekking van uw homoseksualiteit. Gevraagd of hij [T.(...)] u ooit vertelde dat hij homo was – alvorens met u naar bed te gaan – herhaalde u enkel dat hij op een dag iets in uw drankje deed waardoor u in slaap viel (zie notities CGVS, p.18). Wanneer u wakker werd merkte u iets anders aan uzelf. U had pijn en u was verward, maar hij heeft nooit openlijk gezegd dat hij homo was. Hij vertelde u dat hij dat [seks met u] gedaan had, maar dat het geen probleem is, omdat er veel [mensen] voor [homoseksualiteit] zijn. [U stelde letterlijk: “A lot of people are into it” (sic., notities CGVS, p.19)]. Verder, verklaarde u – opnieuw danig verbazend – dat T.(...) u vertelde dat velen van hen [homo's] er goed uitzien en in mooie auto's rijden, en dat hetzelfde zou gebeuren tussen jullie (zie notities CGVS, p.19). **Opnieuw, geven deze verklaringen absoluut geen blijk van enig ontdekkingsproces, en sterker nog, ze geven enkel een clichématig beeld weer van wat homoseksualiteit is, absoluut niet overeenstemmend met de werkelijkheid. Dat u enkel op deze manier kan vertellen over de ontlukende bewustwording van uw geaardheid, is op geen enkele manier aannemelijk. Te meer, omdat ook uw verdere verklaringen alle verbeelding tarten.** Gezien u had verklaard dat u verward was nadat u [onbewust] de avond met T.(...) had doorgebracht, werd u gevraagd waarover u zich verward voelde. U stelde dat u zich afvroeg om welke redenen zoiets met u moest gebeuren en dat u zich hulpeloos en krachteloos voelde (zie notities CGVS, p.19). U was verward omdat u er vroeger geen deel van was en nu wel. Gevraagd of deze nacht [waarin u werd gedrogeerd] de eerste keer was dat u seks had met een man, antwoordde u bevestigend, waarop u zich opnieuw afvroeg hoe zoiets met u kon gebeuren. Gevraagd of u naar de politie bent geweest, omdat deze gebeurtenissen eigenlijk kunnen worden gezien als een verkrachting, antwoordde u ontkennend. U stelde dat u het niemand wilde vertellen, dat u geen geld, macht of invloed heeft; en dat u eveneens geen sluitend bewijs had. U verklaarde – absoluut verbazend - dat hij [T.(...)] u begon te bellen en geld begon te geven. Hij heeft u gekalmeerd en aangemoedigd, en dan heeft u het idee om de politie te waarschuwen laten varen. **Opnieuw, dient opgemerkt, dat het danig verbijsterend is dat u homoseksualiteit klaarblijkelijk ziet als iets dat onoverkomelijk ontstaat door het hebben van seks met een homo, en daarna te worden aangemoedigd.** Gevraagd wat u bedoelt met het feit dat hij [T.(...)] u aanmoedigde, antwoordde u dat hij zei dat u zich niet zo slecht moest voelen, omdat u niet de enige bent aan wie dit gebeurt en dat hij u zou helpen en echt aanmoedigen. Gezien uw antwoord andermaal weinig begrijpelijk was, werd u opnieuw gevraagd wat hij bedoelde als hij zei dat hij u zou helpen, en u antwoordde dat u verstoord was en dat mensen u dan gaan aanmoedigen. Zo werden jullie zeer close, en hij [T.(...)] vertelde u: u bent nu homo en zo gaat u verder. [U stelde letterlijk: “He told me: you are now into gay.” (sic, notities CGVS, p.19)]. Gevraagd wat u bedoelde met de omschrijving “being into gay”, antwoordde u – opnieuw danig bij de haren getrokken – dat hij het al gedaan had met u, dat u daar niets aan kan doen en dat u het niet kan tegenhouden en nooit meer kan veranderen (zie notities CGVS, p.20). U herhaalde daarna dat hij u zei dat hij u zou aanmoedigen, u zou helpen, ook met geld, en zo bent u ervoor gegaan. Gevraagd of u dan ook verliefd was op hem, stelde u – danig vaag - dat u hem na deze beloftes [van schenkingen van geld of goederen] en het aanmoedigen leuk vond. Gevraagd naar verduidelijking, namelijk of uw relatie met T.(...) ook om een liefdesrelatie ging, of enkel een seksuele relatie was, herhaalde u – opnieuw gewoonweg ontstellend – dat u er daarvoor niet voor was. [U stelde letterlijk: “Before, I wasn't into it” (sic., notities CGVS, p.20)]. U stelde dat u niet in die zaken [business] was en dat die dingen moeilijk waren als u een relatie had met hem, maar dat hij u hielp en dat de liefde later kwam omdat hij u hielp [met geld en dergelijke]. Later tijdens het persoonlijk onderhoud werd u gevraagd of u ooit met T.(...) heeft gesproken over hoe hij ontdekte dat hij homo was, en andermaal kunnen uw verklaringen gewoonweg frappant onbevattelijk worden genoemd, gezien u stelde dat u hem soms vroeg wie hem homo had gemaakt, maar dat hij dat niet belangrijk vond en er dus meestal niet over sprak (zie notities CGVS, p.22). Daarop gevraagd wat u bedoelde met “iemand die hem homo heeft gemaakt”, antwoordde u dat u het heeft over de persoon die hem **geïnitieerd** heeft, aangezien hij [u] geïntroduceerd heeft, heeft dus iemand het bij hem gedaan. Gezien deze antwoorden danig bijzonder waren, werd u letterlijk gevraagd **of u denkt dat u homo bent geworden omdat u seks had met T.(...) [een homo]**, en u antwoordde ondubbelzinnig

bevestigend. Aldus, kan uit uw verklaringen worden afgeleid dat u geen enkele blijk kan geven van enige interne reflectie en dat een bewustwordingsproces niet eens bestaat voor u. Immers, u zou homo zijn geworden door seks te hebben met een homo, hetgeen enige ontdekking van een homoseksuele geaardheid overbodig maakt. Deze vaststellingen worden eveneens bevestigd door andere verklaringen uwentwege, doorheen het persoonlijk onderhoud, namelijk wanneer opnieuw getracht werd u enigszins te laten vertellen over uw ontdekkingsproces. Gevraagd of u T.(...) zag als uw partner [vriendje], antwoordde u bevestigend (zie notities CGVS, p.20). Gevraagd of dit de eerste keer was dat u verliefd was op een man, antwoordde u opnieuw bevestigend. Daarop gevraagd in welke situatie u de eerste keer deze gevoelens kreeg en aangemaand daarover te vertellen, antwoordde u – danig vaag – dat u samen tijd doorbracht en dat u naar de cinema ging. U kreeg deze gevoelens, volgens u, twee à drie maanden na de eerste nacht [waarin u werd gedrogeerd]. Gevraagd hoe u zich voelde tijdens de ontmoetingen die u had alvorens u verliefd werd op hem, zei u – kortweg – dat u zich goed voelde (zie notities CGVS, p.21). Gevraagd hoe het komt dat u na die eerste nacht – waarin u werd gedrogeerd en seksueel misbruikt – zo gemakkelijk met hem optrok, antwoordde u – helemaal niet verwijzend naar één of andere gedachte of gevoel – dat niemand het merkte. U stelde dat u in een relatie was [met een meisje] en dat u niet dacht dat het mensen zou opvallen [dat u een affaire had]. Opnieuw gevraagd wat u dan **zélf** dacht na die eerste nacht, hoe u daarop reageerde, antwoordde u dat u hem regelmatige stuurde en belde, en dat u hem stuurde omdat u hem wilde zien. Daarop uitgelegd dat u reeds eerder vertelde dat homoseksualiteit niet geaccepteerd wordt in Liberia (zie notities CGVS, p.16 en p.21) en gevraagd wat u dan denkt over het feit dat u gevoelens krijgt voor een man [terwijl u in Liberia bent], antwoordde u opeens dat u anders was, en dat u het negatief zag omdat iemand het zou kunnen merken, maar dat u nadien dacht dat niemand het zou merken (zie notities CGVS, p.21). **Er komt uit uw verklaringen aldus een duidelijk onvermogen naar voor om te duiden welke gedachten u had bij de bewustwording van uw beweerdde homoseksuele geaardheid.** Uw gedachten en gevoelens gaan immers enkel uit naar de reacties van anderen, en daarenboven zijn uw gedachten over deze reacties allesbehalve uitgebreid. Uiteindelijk werd u gevraagd of u soms worstelde binnen uzelf omwille van deze gevoelens voor een man, en u antwoordde – opnieuw danig kort en absoluut niet doorleefd – bevestigend en stelde dat het soms in uw hoofd kwam (zie notities CGVS, p.21). Aangespoord om te vertellen wat u dan dacht op die momenten, bleken uw antwoorden alweer te maken te hebben met reacties en gedachten van anderen en allermint met uw eigen ontdekkingsproces. U stelde dat de situatie zeer moeilijk is als iemand weet dat u ervoor [voor homoseksualiteit] bent, gezien personen in Liberia het niet aanvaarden, ook niet wanneer positief wordt gesproken over homo's of over homorechten in publieke ruimtes. U stelde dat de mentaliteit in uw land laag is, en dat ze niet juist denken. **Gezien u nog steeds geen enkele blijk van enige innerlijke reflectie had gegeven bij het besef van uw verliefdheid op een man,** werd u gevraagd of u er misschien met T.(...) over gepraat heeft. U antwoordde dat u de hele tijd belde en berichten stuurde met T.(...). Gevraagd of u dan sprak over hoe het is om homo te zijn in Liberia, antwoordde u opeens dat u er altijd over sprak omdat hij u begeleidde en u vertelde wat u moest doen en wat niet om ervoor te zorgen dat mensen het niet zouden merken. U voegde eraan toe dat hij u ook geld gaf. Gezien uw antwoord opnieuw geen blijk gaf van enige reflectie, werd u gevraagd of u met hem [T.(...)] heeft gesproken over zijn eerste relatie met een man. Echter, u antwoordde ontkennend en stelde dat hij zei dat zijn vrouw zich in de Verenigde Staten bevond (zie notities CGVS, p.22). Verduidelijkt dat de vraag handelt over zijn eerste relatie met mannen en hoe hij ontdekte dat hij homo was, antwoordde u dat hij daarover niets vertelde. Gevraagd of u hem dan niets vroeg daarover gezien deze gevoelens toch nieuw waren, antwoordde u opnieuw ontkennend, en zei u dat het er niet toe deed. **Deze verklaringen zijn echter opnieuw danig verbazend, en getuigen andermaal van een danig simpele en allermint doorleefde voorstelling van de complexe realiteit waarmee een homoseksueel, opgroeiend in een homofobe maatschappij als de Liberiaanse, geconfronteerd wordt bij de bewustwording van de eigen homoseksuele geaardheid. Er kan immers op zijn minst worden verwacht dat u deze gewaarwordingen zou bespreken met uw partner.** Omwille van deze vaststelling, werd u dan ook **een tweede keer** gevraagd of u met iemand sprak over uw eerste ervaring [waarbij u ontdekte dat u op mannen viel] en opeens stelde u er soms over te spreken (zie notities CGVS, p.22). U praatte er met T.(...) soms over, zo stelde u. Gevraagd waarover jullie dan praten, zei u dat u spreekt over hoe u zich voelt en hoe u ervan geniet, maar niet over eerdere relaties. Nogmaals werd u gevraagd of u sprak over zijn eerste ervaringen, bijvoorbeeld hoe oud hij toen was, maar u antwoordde wederom ontkennend. **Uiteindelijk bleek dat u zich geen enkele voorstelling kon maken van het bewustwordingsproces waarbij iemand zijn seksuele geaardheid ontdekt,** aangezien u klaarblijkelijk dacht dat mannen homo worden gemaakt en in homoseksualiteit worden geïnitieerd (zie ook hierboven). **De ongeloofwaardigheid van uw beweerdde homoseksuele geaardheid wordt nog versterkt door het feit dat u kennelijk nooit met uw partner, T.(...), gesproken heeft over dit bewustwordingsproces, eerste ervaringen of eerdere relaties. Het is immers geenszins onredelijk te verwachten dat, gezien uw verklaringen over deze liefdesrelatie, u (belangrijke) zaken met elkaar zou bespreken en betrokken zou zijn bij elkaars**

levensverhaal, zeker indien men als homoseksuel in een homofobe omgeving, zoals u Liberia omschrijft, leeft en liefdesrelaties heeft. Dat u op geen enkele wijze met T.(...) enige gesprekken heeft gehad over uw homoseksualiteit en de ontdekking ervan, maar slechts kon zeggen dat hij u initieerde, begeleidde en aanmoedigde, duidt enkel op een manifest onvermogen om nog maar een poging te ondernemen om te duiden welk gevoelsleven u bij de bewustwording van uw beweerdde homoseksuele geaardheid zou gekend hebben. Nergens doorheen uw verklaringen valt enig teken te bespeuren van werkelijke doorleefde gevoelens en ervaringen, of van enig bewustwordingsproces waaruit zou moeten blijken hoe u zich gewaar werd van uw seksuele geaardheid, hoe u met dit alles omging, en hoe u dit besef aanvaardde – dit alles te midden van een homofobe context.

Gegeven bovenstaande vaststellingen kan onmogelijk geloof gehecht worden aan uw vermeende homoseksuele geaardheid en bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan de door u opgeworpen vervolgingsfeiten die daaruit zouden zijn voortgevloeid. Er dient dan ook geconcludeerd dat u niet aannemelijk heeft weten te maken dat er in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bepaald in de Conventie van Genève, in aanmerking kan worden genomen, of dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou lopen.

Wat betreft het door u neergelegde document van de centrale moskee, aangemaakt op 23 maart 2022 door de imam (...), kan enkel worden geconcludeerd dat het de bovenstaande vaststellingen niet weet te wijzigen. Er dient opgemerkt dat dit een getuigenis van een niet-officiële instelling betreft, die niets bijbrengt aan de geloofwaardigheid van uw verhaal. Dit document heeft geen bewijswaarde zo lang het niet gepaard gaat met geloofwaardige verklaringen. Dit is in casu geenszins het geval.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift in een enig middel een schending aan van de artikelen 48/2, 48/3, 48/4, 48/6, 48/7 en 57/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; van artikel 3 van het EVRM (Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955), artikel 27 van het Koninklijk Besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 juli 2003, van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel en wijst op het "Verbod van willekeur".

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM is dan ook niet aan de orde.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan verzoekers asielrelaas. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast:

“Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een asielzoeker, die zichzelf identificeert als homoseksueel, verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Het CGVS mag met andere woorden van een asielzoeker, die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn homoseksualiteit, een omstandig, gedetailleerd en spontaan relaas verwachten. U stelde Liberia te hebben verlaten omwille van uw homoseksuele geaardheid. **Echter, kan enkel worden vastgesteld dat u uw homoseksuele geaardheid absoluut niet aannemelijk kan maken.**

U kan immers enkel danig oppervlakkige en bevreemdende antwoorden geven wanneer u werd gevraagd naar uw belevingen en ervaringen bij uw ontdekking/ bewustwording van uw seksuele geaardheid, en de relatie die u met een man [T.(...)] heeft gehad in uw herkomstland, namelijk Liberia. De allereerste keer dat u tijdens het persoonlijk onderhoud sprak over uw [mogelijke] bewustwordingsproces, namelijk wanneer u de kans kreeg uw asielmotieven in vrij relaas uiteen te zetten – bleken uw verklaringen reeds danig verbijsterend en getuigden ze van erbarmelijk weinig reflectie omtrent uw gedachten en gevoelens wanneer u zich realiseerde dat u op mannen viel. Immers, u bleek – volgens uw eigen verklaringen – geïnitieerd in de homoseksualiteit (zie notities CGVS, p.22). U vertelde dat u iemand had ontmoet, namelijk T.(...), en dat deze persoon op een bepaald moment iets in uw drankje heeft gedaan (zie notities CGVS, p.16). De volgende dag had u pijn aan uw achterste en u voelde zich zwak en verward. Achteraf, stelde T.(...) u gerust en zei hij dat niemand over jullie [relatie] zou weten. Hij gaf u ook geld of andere goederen voor u en uw gezin (zie notities CGVS, p.16-17). U ging naar huis, en u bleef verward, maar T.(...) belde u steeds op en maakte u vrolijk (zie notities CGVS, p.16). U verklaarde dat hij u gerust stelde, u goed deed voelen en u aanmoedigde (zie notities CGVS, p.17). Uiteindelijk had u een affaire met hem en u stelde dat anderen [van de buurt] merkten dat uw attitude veranderde. **Het dient opgemerkt dat deze verklaringen op zich al heel bevreemdend zijn, gezien u in feite stelde dat u seksueel misbruikt werd, en dat dit uw initiatie was in de homoseksualiteit. Dat u zou denken dat u in homoseksualiteit dient te worden geïnitieerd door seks te hebben met een homo, geeft blijk van zodanig weinig affiniteit met enig bewustwordingsproces betreffende uw geaardheid, dat aan deze geaardheid geen geloof kan worden gehecht.** Echter, zijn dit niet de enige bevreemdende en weinig geloofwaardige verklaringen omtrent de ontdekking van uw homoseksualiteit. Gevraagd of hij [T.(...)] u ooit vertelde dat hij homo was – alvorens met u naar bed te gaan – herhaalde u enkel dat hij op een dag iets in uw drankje deed waardoor u in slaap viel (zie notities CGVS, p.18). Wanneer u wakker werd merkte u iets anders aan uzelf. U had pijn en u was verward, maar hij heeft nooit openlijk gezegd dat hij homo was. Hij vertelde u dat hij dat [seks met u] gedaan had, maar dat het geen probleem is, omdat er veel [mensen] voor [homoseksualiteit] zijn. [U stelde letterlijk: “A lot of people are into it” (sic., notities CGVS, p.19)]. Verder, verklaarde u – opnieuw danig verbazend – dat T.(...) u vertelde dat velen van hen [homo's] er goed uitzien en in mooie auto's rijden, en dat hetzelfde zou gebeuren tussen jullie (zie notities CGVS, p.19). **Opnieuw, geven deze verklaringen absoluut geen blijk van enig ontdekkingsproces, en sterker nog, ze geven enkel een clichématig beeld weer van wat homoseksualiteit is, absoluut niet overeenstemmend met de werkelijkheid. Dat u enkel op deze manier kan vertellen over de ontluikende bewustwording van uw geaardheid, is op geen enkele manier aannemelijk. Te meer, omdat ook uw verdere verklaringen alle verbeelding tarten.** Gezien u had verklaard dat u verward was nadat u [onbewust] de avond met T.(...) had doorgebracht, werd u gevraagd waarover u zich verward voelde. U stelde dat u zich afvroeg om welke redenen zoiets met u moest gebeuren en dat u zich hulpeloos en krachteloos voelde (zie notities CGVS, p.19). U was verward omdat u er vroeger geen deel van was en nu wel. Gevraagd of deze nacht [waarin u werd gedrogeerd] de eerste keer was dat u seks had met een man, antwoordde u bevestigend, waarop u zich opnieuw afvroeg hoe zoiets met u kon gebeuren. Gevraagd of u naar de politie bent geweest, omdat deze gebeurtenissen eigenlijk kunnen worden gezien als een verkrachting, antwoordde u ontkennend. U stelde dat u het niemand wilde vertellen, dat u geen geld, macht of invloed heeft; en dat u eveneens geen sluitend bewijs had. U verklaarde – absoluut verbazend - dat hij [T.(...)] u begon te bellen en geld begon te geven. Hij heeft u gekalmeerd en aangemoedigd, en dan heeft u het idee om de politie te waarschuwen laten varen. **Opnieuw, dient opgemerkt, dat het danig verbijsterend is dat u homoseksualiteit klaarblijkelijk ziet als iets dat onoverkomelijk ontstaat door het hebben van seks met een homo, en daarna te worden aangemoedigd.** Gevraagd wat u bedoelt met het feit dat hij [T.(...)] u aanmoedigde, antwoordde u dat hij zei dat u zich niet zo slecht moest voelen, omdat u niet de enige bent aan wie dit gebeurt en dat hij u zou helpen en echt aanmoedigen. Gezien uw antwoord andermaal weinig begrijpelijk was, werd u opnieuw

gevraagd wat hij bedoelde als hij zei dat hij u zou helpen, en u antwoordde dat u verstoord was en dat mensen u dan gaan aanmoedigen. Zo werden jullie zeer close, en hij [T.(...)] vertelde u: u bent nu homo en zo gaat u verder. [U stelde letterlijk: "He told me: you are now into gay." (sic, notities CGVS, p.19)]. Gevraagd wat u bedoelde met de omschrijving "being into gay", antwoordde u – opnieuw danig bij de haren getrokken – dat hij het al gedaan had met u, dat u daar niets aan kan doen en dat u het niet kan tegenhouden en nooit meer kan veranderen (zie notities CGVS, p.20). U herhaalde daarna dat hij u zei dat hij u zou aanmoedigen, u zou helpen, ook met geld, en zo bent u ervoor gegaan. Gevraagd of u dan ook verliefd was op hem, stelde u – danig vaag - dat u hem na deze beloftes [van schenkingen van geld of goederen] en het aanmoedigen leuk vond. Gevraagd naar verduidelijking, namelijk of uw relatie met T.(...) ook om een liefdesrelatie ging, of enkel een seksuele relatie was, herhaalde u – opnieuw gewoonweg ontstellend – dat u er daarvoor niet voor was. [U stelde letterlijk: "Before, I wasn't into it" (sic., notities CGVS, p.20)]. U stelde dat u niet in die zaken [business] was en dat die dingen moeilijk waren als u een relatie had met hem, maar dat hij u hielp en dat de liefde later kwam omdat hij u hielp [met geld en dergelijke]. Later tijdens het persoonlijk onderhoud werd u gevraagd of u ooit met T.(...) heeft gesproken over hoe hij ontdekte dat hij homo was, en andermaal kunnen uw verklaringen gewoonweg frappant onbevattelijk worden genoemd, gezien u stelde dat u hem soms vroeg wie hem homo had gemaakt, maar dat hij dat niet belangrijk vond en er dus meestal niet over sprak (zie notities CGVS, p.22). Daarop gevraagd wat u bedoelde met "iemand die hem homo heeft gemaakt", antwoordde u dat u het heeft over de persoon die hem **geïnitieerd** heeft, aangezien hij [u] geïntroduceerd heeft, heeft dus iemand het bij hem gedaan. Gezien deze antwoorden danig bijzonder waren, werd u letterlijk gevraagd **of u denkt dat u homo bent geworden omdat u seks had met T.(...) [een homo]**, en u antwoordde ondubbelzinnig **bevestigend**. **Aldus, kan uit uw verklaringen worden afgeleid dat u geen enkele blijk kan geven van enige interne reflectie en dat een bewustwordingsproces niet eens bestaat voor u. Immers, u zou homo zijn geworden door seks te hebben met een homo, hetgeen enige ontdekking van een homoseksuele geaardheid overbodig maakt.** Deze vaststellingen worden eveneens bevestigd door andere verklaringen uwentwege, doorheen het persoonlijk onderhoud, namelijk wanneer opnieuw getracht werd u enigszins te laten vertellen over uw ontdekkingsproces. Gevraagd of u T.(...) zag als uw partner [vriendje], antwoordde u bevestigend (zie notities CGVS, p.20). Gevraagd of dit de eerste keer was dat u verliefd was op een man, antwoordde u opnieuw bevestigend. Daarop gevraagd in welke situatie u de eerste keer deze gevoelens kreeg en aangemaand daarover te vertellen, antwoordde u – danig vaag - dat u samen tijd doorbracht en dat u naar de cinema ging. U kreeg deze gevoelens, volgens u, twee à drie maanden na de eerste nacht [waarin u werd gedrogeerd]. Gevraagd hoe u zich voelde tijdens de ontmoetingen die u had alvorens u verliefd werd op hem, zei u – kortweg – dat u zich goed voelde (zie notities CGVS, p.21). Gevraagd hoe het komt dat u na die eerste nacht – waarin u werd gedrogeerd en seksueel misbruikt – zo gemakkelijk met hem optrok, antwoordde u – helemaal niet verwijzend naar één of andere gedachte of gevoel – dat niemand het merkte. U stelde dat u in een relatie was [met een meisje] en dat u niet dacht dat het mensen zou opvallen [dat u een affaire had]. Opnieuw gevraagd wat u dan **zélf** dacht na die eerste nacht, hoe u daarop reageerde, antwoordde u dat u hem regelmatige stuurde en belde, en dat u hem stuurde omdat u hem wilde zien. Daarop uitgelegd dat u reeds eerder vertelde dat homoseksualiteit niet geaccepteerd wordt in Liberia (zie notities CGVS, p.16 en p.21) en gevraagd wat u dan denkt over het feit dat u gevoelens krijgt voor een man [terwijl u in Liberia bent], antwoordde u opeens dat u anders was, en dat u het negatief zag omdat iemand het zou kunnen merken, maar dat u nadien dacht dat niemand het zou merken (zie notities CGVS, p.21). **Er komt uit uw verklaringen aldus een duidelijk onvermogen naar voor om te duiden welke gedachten u had bij de bewustwording van uw beweerde homoseksuele geaardheid.** Uw gedachten en gevoelens gaan immers enkel uit naar de reacties van anderen, en daarenboven zijn uw gedachten over deze reacties allesbehalve uitgebreid. Uiteindelijk werd u gevraagd of u soms worstelde binnen uzelf omwille van deze gevoelens voor een man, en u antwoordde – opnieuw danig kort en absoluut niet doorleefd – bevestigend en stelde dat het soms in uw hoofd kwam (zie notities CGVS, p.21). Aangespoord om te vertellen wat u dan dacht op die momenten, bleken uw antwoorden alweer te maken te hebben met reacties en gedachten van anderen en allermist met uw eigen ontdekkingsproces. U stelde dat de situatie zeer moeilijk is als iemand weet dat u ervoor [voor homoseksualiteit] bent, gezien personen in Liberia het niet aanvaarden, ook niet wanneer positief wordt gesproken over homo's of over homorechten in publieke ruimtes. U stelde dat de mentaliteit in uw land laag is, en dat ze niet juist denken. **Gezien u nog steeds geen enkele blijk van enige innerlijke reflectie had gegeven bij het besef van uw verliefdheid op een man**, werd u gevraagd of u er misschien met T.(...) over gepraat heeft. U antwoordde dat u de hele tijd belde en berichten stuurde met T.(...). Gevraagd of u dan sprak over hoe het is om homo te zijn in Liberia, antwoordde u opeens dat u er altijd over sprak omdat hij u begeleidde en u vertelde wat u moest doen en wat niet om ervoor te zorgen dat mensen het niet zouden merken. U voegde eraan toe dat hij u ook geld gaf. Gezien uw antwoord opnieuw geen blijk gaf van enige reflectie, werd u gevraagd of u met hem [T.(...)] heeft gesproken over zijn eerste relatie met een man. Echter, u antwoordde ontkennend en stelde dat hij zei

dat zijn vrouw zich in de Verenigde Staten bevond (zie notities CGVS, p.22). Verduidelijkt dat de vraag handelt over zijn eerste relatie met mannen en hoe hij ontdekte dat hij homo was, antwoordde u dat hij daarover niets vertelde. Gevraagd of u hem dan niets vroeg daarover gezien deze gevoelens toch nieuw waren, antwoordde u opnieuw ontkennend, en zei u dat het er niet toe deed. **Deze verklaringen zijn echter opnieuw danig verbazend, en getuigen andermaal van een danig simpele en allerm minst doorleefde voorstelling van de complexe realiteit waarmee een homoseksueel, opgroeïend in een homofobe maatschappij als de Liberiaanse, geconfronteerd wordt bij de bewustwording van de eigen homoseksuele geaardheid. Er kan immers op zijn minst worden verwacht dat u deze gewaarwordingen zou bespreken met uw partner.** Omwille van deze vaststelling, werd u dan ook **een tweede keer** gevraagd of u met iemand sprak over uw eerste ervaring [waarbij u ontdekte dat u op mannen viel] en opeens stelde u er soms over te spreken (zie notities CGVS, p.22). U praatte er met T.(...) soms over, zo stelde u. Gevraagd waarover jullie dan praten, zei u dat u spreekt over hoe u zich voelt en hoe u ervan geniet, maar niet over eerdere relaties. Nogmaals werd u gevraagd of u sprak over zijn eerste ervaringen, bijvoorbeeld hoe oud hij toen was, maar u antwoordde wederom ontkennend. **Uiteindelijk bleek dat u zich geen enkele voorstelling kon maken van het bewustwordingsproces waarbij iemand zijn seksuele geaardheid ontdekt, aangezien u klaarblijkelijk dacht dat mannen homo worden gemaakt en in homoseksualiteit worden geïnitieerd (zie ook hierboven). De ongeloofwaardigheid van uw beweerde homoseksuele geaardheid wordt nog versterkt door het feit dat u kennelijk nooit met uw partner, T.(...), gesproken heeft over dit bewustwordingsproces, eerste ervaringen of eerdere relaties. Het is immers geenszins onredelijk te verwachten dat, gezien uw verklaringen over deze liefdesrelatie, u (belangrijke) zaken met elkaar zou bespreken en betrokken zou zijn bij elkaars levensverhaal, zeker indien men als homoseksueel in een homofobe omgeving, zoals u Liberia omschrijft, leeft en liefdesrelaties heeft. Dat u op geen enkele wijze met T.(...) enige gesprekken heeft gehad over uw homoseksualiteit en de ontdekking ervan, maar slechts kon zeggen dat hij u initieerde, begeleidde en aanmoedigde, duidt enkel op een manifest onvermogen om nog maar een poging te ondernemen om te duiden welk gevoelsleven u bij de bewustwording van uw beweerde homoseksuele geaardheid zou gekend hebben. Nergens doorheen uw verklaringen valt enig teken te bespeuren van werkelijke doorleefde gevoelens en ervaringen, of van enig bewustwordingsproces waaruit zou moeten blijken hoe u zich gewaar werd van uw seksuele geaardheid, hoe u met dit alles omging, en hoe u dit besef aanvaardde – dit alles te midden van een homofobe context.**

Gegeven bovenstaande vaststellingen kan onmogelijk geloof gehecht worden aan uw vermeende homoseksuele geaardheid en bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan de door u opgeworpen vervolgingsfeiten die daaruit zouden zijn voortgevloeid. Er dient dan ook geconcludeerd dat u niet aannemelijk heeft weten te maken dat er in uwen hoofde een ‘gegronde vrees voor vervolging’ zoals bepaald in de Conventie van Genève, in aanmerking kan worden genomen, of dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou lopen.

Wat betreft het door u neergelegde **document van de centrale moskee**, aangemaakt op 23 maart 2022 door de imam (...), kan enkel worden geconcludeerd dat het de bovenstaande vaststellingen niet weet te wijzigen. Er dient opgemerkt dat dit een getuigenis van een niet-officiële instelling betreft, die niets bijbrengt aan de geloofwaardigheid van uw verhaal. Dit document heeft geen bewijswaarde zo lang het niet gepaard gaat met geloofwaardige verklaringen. Dit is in casu geenszins het geval.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift geen ernstige concrete poging onderneemt om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waarbij hij evenwel in gebreke blijft. Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in zijn vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het uiten van blote beweringen, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisseren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij er aldus niet in slaagt hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken.

Met de algemene argumentatie dat hij een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven, dat hij alle relevante elementen waarover hij beschikt heeft voorgelegd, dat zijn verklaringen aannemelijk zijn en niet in strijd met algemene en specifieke informatie en dat hij zijn asielaanvraag zo spoedig mogelijk heeft ingediend, plaatst hij de voormelde specifieke en pertinente vaststellingen niet in een ander daglicht. Het louter aanhalen van een vrees voor de bevolking en de autoriteiten omwille van het behoren tot een bepaalde groep omwille van zijn seksuele geaardheid volstaat evenmin om aan te tonen dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft of een persoonlijk risico op ernstige schade loopt. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover gelet op zijn opvallende en niet doorleefde verklaringen omtrent zijn seksuele geaardheid in gebreke.

Waar verzoeker aanvoert dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich louter baseert op haar unilaterale geloofwaardigheidscriteria, maar geen elementen aanhaalt uit objectieve informatie en die evenmin voorlegt en geen mensenrechtenverslagen heeft geverifieerd, wordt opgemerkt dat de ongeloofwaardigheid van een vluchtrelaas niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en onaannemelijke verklaringen. Noch de commissaris-generaal noch de Raad moeten bewijzen dat de aangehaalde feiten onwaar zouden zijn.

Verzoeker hekelt in het verzoekschrift dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich – naast de vastgestelde ongeloofwaardigheid – niet de vraag stelt of het bestaan van een vrees voor vervolging kan worden aangetoond door de gegevens van de zaak die voor vaststaand worden gehouden. De Raad merkt evenwel op dat uit hetgeen voorafgaat blijkt dat geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker beweerde seksuele geaardheid; element dat verzoeker naar voor schuift als reden waarvoor hij niet zou kunnen terugkeren naar zijn land van herkomst.

Waar verzoeker stelt dat hetgeen zich heeft afgespeeld, de seksuele relatie die naderhand werd omgezet in liefde, en de sociale veroordeling die daarmee gepaard gaat als vaststaand moeten worden beschouwd en niet (afdoende) in overweging werden genomen, stelt de Raad vast dat gelet op de voorgaande vaststellingen deze elementen geheel niet als vaststaand kunnen worden beschouwd.

Aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vermeende homoseksuele geaardheid kan er bijgevolg evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoekers opgeworpen vervolgingsfeiten die daaruit zouden zijn voortgevloeid en nood aan internationale bescherming.

In zoverre verzoeker in het verzoekschrift voorts opmerkt dat geen rekening is gehouden met het feit dat hij verward en ernstig getraumatiseerd is door hetgeen er is gebeurd, benadrukt de Raad dat elke verzoeker om internationale bescherming onder een zekere spanning staat wegens de ervaringen die hij heeft meegemaakt, maar dat toch redelijkerwijs van hem kan worden verwacht dat hij bij machte is om voor de diverse asielinstanties een juist, precies en waarheidsgetrouw relaas weer te geven en dat hij in iedere fase van het onderzoek nauwkeurige, duidelijke, coherente en geloofwaardige verklaringen aflegt omtrent de redenen die hem ertoe hebben gebracht zijn land van herkomst te ontvluchten, ook al hebben deze gebeurtenissen een zware indruk nagelaten. Zoals uitvoerig wordt toegelicht in de bestreden beslissing, slaagt verzoeker er echter niet in de door hem voorgehouden feiten geloofwaardig voor te stellen. Bovendien dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen medisch attest bijbrengt waaruit het bestaan van een trauma in zijn hoofde kan worden afgeleid. Bijgevolg toont hij niet aan getraumatiseerd te zijn, laat staan dat hij aantoont dat hij ingevolge hiervan aan geheugenproblemen zou lijden of niet in staat was om tijdens het gehoor volwaardige verklaringen af te leggen. Voorts formuleerde verzoeker noch de advocaat die hem bijstond enig bezwaar tegen het plaatsvinden van het gehoor bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud dat het persoonlijk onderhoud op normale wijze is geschied en kunnen hieruit geen problemen worden afgeleid. Verzoeker laat bovendien na *in concreto* aan te tonen dat, waar of op welke wijze het beweerde trauma zijn verklaringen zou hebben beïnvloed. Evenmin toont hij aan dat of op welke wijze dit van invloed zou zijn geweest op de bestreden motivering en beslissing.

Verzoeker laat gelden dat zijn relaas wel geloofwaardig is en dat zijn bewustwordingsproces reëel is.

Een aangevoerde homoseksuele geaardheid kan slechts aannemelijk worden geacht wanneer de verzoeker om internationale bescherming blijkt geeft van een diepgaande emotionele, affectieve en seksuele aantrekking tot personen van hetzelfde geslacht (UNHCR, Claims to Refugee Status based on Sexual Orientation and/or Gender Identity within the context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or its 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, Genève, 2012, nr. 8).

Waar verzoeker van mening is dat zijn bewustwordingsproces reëel is gezien de context van een land waarbij de wet, de religie en de maatschappij homoseksualiteit ziet als een ziekte die strafrechtelijk moet worden beteugeld, benadrukt de Raad dat er een onderscheid moet worden gemaakt tussen seksuele praktijken, seksuele gerichtheid en genderidentiteit (UNHCR, Claims to Refugee Status based on Sexual Orientation and/or Gender Identity within the context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or its 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, Genève, 2012, pt. 8-11). Aangezien een seksuele praktijk niet noodzakelijk samenvalt met een seksuele gerichtheid, maakt het louter onderhouden van seksuele contacten met mannen op zich nog geen homoseksuele geaardheid aannemelijk. Een seksuele gerichtheid is immers niet enkel seksueel gedrag, maar heeft ook betrekking op emoties en affectie (EASO, Judicial Analysis: Evidence and credibility assessment in the context of the Common European Asylum System, 2018, p. 179). Van een verzoeker mag dan ook worden verwacht dat hij in zijn verklaringen meer doet dan enkel seksuele praktijken toe te lichten. Aldus moet nader worden onderzocht of verzoekers voorgehouden seksuele gerichtheid op personen van hetzelfde geslacht geloofwaardig is.

Hoewel iemands seksuele geaardheid betrekking heeft op zeer intieme gevoelens en de ontdekking ervan een persoonlijk proces is, komt het aan de verzoeker om internationale bescherming toe om zijn beweerde homoseksualiteit aannemelijk te maken aan de hand van geloofwaardige verklaringen, die op hun beurt (onder meer) moeten worden gezien in het licht van het al dan niet homofoob karakter van de samenleving waaruit de verzoeker om internationale bescherming afkomstig is.

De verklaringen die een verzoeker om internationale bescherming over zijn seksuele gerichtheid heeft afgelegd, vormen het uitgangspunt in de procedure van het onderzoek van de feiten en omstandigheden zoals bedoeld in artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, te meer wanneer de verzoeker geen bewijskrachtige elementen kan verschaffen aangaande zijn gerichtheid en/of wanneer er een gebrek is aan specifieke informatie betreffende de status van LGBT in het land van herkomst. Daarbij moeten stereotiepe opvattingen over homoseksuelen worden vermeden.

Bijgevolg kan worden verwacht dat verzoeker doorleefde verklaringen aflegt over zijn eigen homoseksuele bewustwording, ervaringen en relaties en de eigenheid van zijn homoseksualiteit, wat dit voor hem en zijn omgeving heeft betekend, wat de situatie is voor homoseksuelen in zijn land van herkomst en hoe zijn ervaringen, volgens zijn relaas, in het algemene beeld passen. Dit geldt nog meer als de verzoeker afkomstig is uit een land waar homoseksualiteit maatschappelijk onaanvaardbaar of strafbaar is gesteld. In die situatie is het de vraag of en hoe de verzoeker zich daaraan heeft aangepast en hoe hij dit heeft beleefd. De commissaris-generaal, en bijgevolg de Raad, mag van een verzoeker om internationale bescherming die zichzelf identificeert als homoseksueel verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Van een verzoeker om internationale bescherming die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn homoseksualiteit mag dan ook een omstandig, gedetailleerd en coherent relaas worden verwacht (UNHCR, Claims to Refugee Status based on Sexual Orientation and/or Gender Identity within the context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or its 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, Genève, 2012, nr. 62-66 en UNHCR, Guidance Note on Refugee Claims relating to sexual orientation and gender identity, Genève, 2008, nr. 35-36; HvJ 25 januari 2018, C-473/16, pt. 28; HvJ 2 december 2014, gevoegde zaken C148/13 tot en met C-150/13, pt. 49, 62).

Uit een lezing van het gehoorverslag blijkt dat de protection officer herhaaldelijk open vragen heeft gesteld, die verzoeker toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen omtrent de ontdekking, bewustwording, de beleving en aanvaarding van zijn beweerde homoseksualiteit in de context van de Liberiaanse samenleving.

Er mag redelijkerwijze worden verondersteld dat de ontdekking en verdere ontwikkeling van een homoseksuele geaardheid gepaard gaat met een scala aan verschillende gevoelens en dit te meer in een land waar een homoseksuele geaardheid niet geaccepteerd wordt en zelfs strafrechtelijke beteugeld wordt zoals blijkt uit de informatie in het verzoekschrift. Er kan dan ook redelijkerwijze worden verwacht dat dit gevoelsmatige aspect ook ergens in verzoekers antwoorden naar voor zou komen, *quod non*.

Op basis van deze pertinente vaststellingen waarover hij zeer omstandig motiveert, besluit de commissaris-generaal terecht dat verzoeker vage, weinig doorleefde verklaringen over (de ontdekking en ontwikkeling van) zijn seksuele geaardheid aflegt.

Waar verzoeker onder verwijzing van voormelde informatie stelt dat het hem niet kan worden verweten dat hij dacht dat het om een initiatie ging, biedt hij geen enkele valabele verklaring voor deze pertinente en concrete vaststellingen.

Nergens doorheen verzoekers verklaringen valt enig teken te bespeuren van werkelijke doorleefde gevoelens en ervaringen, of van enig bewustwordingsproces waaruit zou moeten blijken hoe verzoeker zich gewaar werd van zijn seksuele geaardheid, hoe hij met dit alles omging, en hoe hij dit besef aanvaardde – dit alles te midden van een homofobe context.

Voor zover verzoeker dit wijt aan zijn beperkte scholingsgraad en leeftijd, ziet de Raad vooreerst niet in op welke wijze verzoekers leeftijd als valabele reden naar voor kan geschoven worden om dergelijk gebrek aan emotionele beleving omtrent verscheidene aspecten rond zijn geaardheid te verklaren of te verschonen. Dit wordt door verzoeker evenmin op enigerlei wijze toegelicht. Waar hij ook zijn beperkte scholingsgraad ter verschoning aanvoert, wordt opgemerkt dat de gevoelswereld rond de ontdekking en beleving van iemands geaardheid bezwaarlijk als schoolse kennis kan worden beschouwd. Bovendien werkte verzoeker zijn middelbare schoolstudies volledig af, waardoor niet zonder meer kan gesteld worden dat hij intellectueel of emotioneel niet bij machte zou zijn enige reflectie omtrent zijn gevoelens inzake zijn geaardheid te hebben.

Volgens verzoeker kan er hem evenmin worden verweten dat hij niet met zijn partner over bewustwordingsproces heeft gesproken en meent hij dat de verwerende partij opnieuw met een westerse bril een analyse maakt ver weg van de harde realiteit in Liberia. De Raad is echter van oordeel dat het juist omwille van de harde realiteit in Liberia is, zoals door verzoeker zelf wordt aangehaald, van hem wel degelijk kan worden verwacht dat hij met iemand zoals zijn vriend T. hierover zou gesproken hebben, juist omdat deze hetzelfde proces moet hebben doorgeemaakt.

Uit het geheel van de voorgaande bevindingen blijkt dat verzoeker niet in staat is om coherente, doorleefde en aannemelijke verklaringen af te leggen over (de ontdekking, ontwikkeling en beleving van) zijn voorgehouden homoseksuele geaardheid.

Uit wat voorafgaat blijkt dat verzoeker, hoewel hem meermaals de mogelijkheid werd geboden, er niet in slaagt om consistente, doorleefde en geloofwaardige verklaringen af te leggen over het proces van ontdekking, bewustwording en acceptatie van zijn beweerde seksuele gerichtheid. Gelet op de omstandigheid dat ook naar eigen zeggen in Liberia homoseksualiteit niet wordt aanvaard in de maatschappij, mag aan deze verklaringen een zwaar gewicht worden toegekend. Het geheel aan verzoekers verklaringen maakt dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde homoseksuele geaardheid.

Bijgevolg kan evenmin enig geloof worden gehecht aan de feiten die zich in Liberia zouden hebben afgespeeld.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Bovenstaande vaststellingen volstaan voor de Raad om te concluderen dat voor verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden aangenomen.

Wat de aangevoerde schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet betreft, wijst de Raad er nog op dat het weerlegbaar vermoeden vervat in genoemd artikel pas ontstaat wanneer de reeds ondergane vervolging of ernstige schade door de verzoeker om internationale bescherming afdoende is aangetoond conform de principes vastgelegd in artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet, namelijk aan de hand van bewijsstukken of, bij gebrek hieraan, volgens de cumulatieve voorwaarden ter zake bepaald, hetgeen allerminst het geval is gebleken. Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas, kan de schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet niet dienstig worden aangevoerd.

2.5. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het vluchtrelaas van verzoeker, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekster een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het administratief of rechtsplegingsdossier, noch in onderhavig verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van voormelde rechtsgrond zou kunnen verantwoorden. Verzoeker brengt zelf geen gegevens in dit verband aan.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.7. Waar verzoeker in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht juni tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF